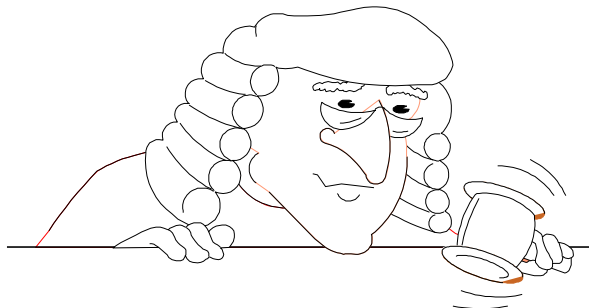

PROTOCOL

***WAT TE DOEN BIJ
(EEN VERMOEDEN VAN)
SEKSUEEL MISBRUIK***

INHOUDSOPGAVE

	PAGINA
1. Vooraf	2
2. Wat zegt de wet ?	3
3. Wat is seksueel misbruik ?	3
4. Verbod binnen de stichting	4
5. Melding: - het eerste gesprek -	4
5.a. Indien seksueel misbruik plaatsvond tussen een vrijwilliger en een jeugdlid	4
5.b. Indien seksueel misbruik plaatsvond door een vrijwilliger buiten de stichtingsactiviteiten	5
6. Maatregelen na de melding	6
7. Besluitvorming	8
8. Hulp en ondersteuning	9
9. Dankwoord	9

1. VOORAF

Bij de Stichting Wijkcentrum Pannenschuur worden wekelijks door volwassenen activiteiten georganiseerd voor jeugdigen. Deze volwassenen hebben gedurende deze activiteiten de verantwoordelijkheid en zorg voor een groep kinderen. Tijdens stichtingsactiviteiten gaan vrijwilligers¹ op talloze momenten met jeugdigen om. Spelsituaties e.d. kunnen soms spontaan uitgroeien tot stoepartijen, vooral jonge kinderen komen bij volwassenen uitrusten, enz.

Hierbij is steeds sprake van een zekere intimiteit. Er zijn echter ook situaties voorstelbaar dat het gaat om ongewenste intimiteiten. Deze situaties kunnen leiden tot verwarring. Ze roepen ook emoties op. Vrijwilligers worden geconfronteerd met dilemma's. Extra moeilijk is het omdat er een taboe rust op een onderwerp als seksualiteit.

Er bestond binnen de stichting geen eenduidigheid over de gewenste handelwijze in dit soort kwesties en naar aanleiding hiervan is dit protocol ontwikkeld dat het standpunt van het Bestuur van de Stichting Wijkcentrum Pannenschuur bevat.

Dit protocol geeft een aantal afspraken en handelingsalternatieven voor situaties waar sprake is van (seksueel) misbruik of een vermoeden daarvan. Daarbij moet echter ook een kanttekening geplaatst worden. Niet alleen binnen de stichting maar ook daarbuiten is de ervaring dat elke situatie weer anders is. Vermoedens van seksueel misbruik zijn soms moeilijk hard te maken en er doemen telkens weer andere dilemma's op.

Dit protocol is dan ook een algemeen hulpmiddel dat tegelijkertijd bescherming en verplichting biedt, maar geen pasklare oplossing. Het is en blijft altijd weer maatwerk. Het biedt bescherming aan degene die handelt volgens het protocol, aangezien hij/zij is gedekt door beleidsafspraken binnen de stichting. Aan de andere kant biedt het protocol de verplichting om op de vastgestelde wijze te handelen. Verder zal dit protocol een positief effect kunnen hebben op de signaalgevoeligheid en het zelfvertrouwen van vrijwilligers om met een vermoeden van seksueel misbruik om te gaan.

Dit protocol heeft betrekking op het contact tussen vrijwilligers en jeugdigen.

Juridisch gezien is een jeugdige tot 18 jaar minderjarig en op deze categorie is dan ook het gehele protocol van toepassing.

2. WAT ZEGT DE WET ?

De Nederlandse wetgeving geldt voor iedereen. Dit betekent dat het ook geldt voor gebeurtenissen die zich binnen dan wel buiten de afdeling afspelen.

In het Wetboek van Strafrecht, boek II, titel XIV 'misdrijven tegen de zeden', artikel 249, staat:

hij die ontucht pleegt met zijn minderjarig kind, stiefkind of pleegkind, zijn pupil, een aan zijn zorg, opleiding of waakzaamheid toevertrouwde minderjarige of zijn minderjarige bediende of ondergeschikte, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren of een geldboete van de vierde categorie.

Een jeugdige is binnen de stichtingsactiviteiten aan de zorg en waakzaamheid van de vrijwilliger toevertrouwd. Dit artikel is dus onverminderd ook van kracht op vrijwilligers.

¹Om de tekst beter leesbaar te laten zijn, wordt steeds gesproken over *vrijwilliger(s)*. Daaronder verstaan we alle personen die op enigerlei wijze betrokken zijn bij stichtingsactiviteiten, bv. vrijwilligers, medewerkers, e.d. Verder wordt in de tekst geen onderscheid gemaakt tussen de vrouwelijke en de mannelijke vorm. Voor de leesbaarheid is steeds de mannelijke variant gebruikt. Onder jeugdigen verstaan we eveneens personen met een verstandelijke of lichamelijke handicap.

3. WAT IS SEKSUEEL MISBRUIK ?

Er bestaan vele uitingsvormen van seksueel misbruik van kinderen. Verschillende gedragingen zijn door het duidelijke seksuele karakter niet voor tweeërlei uitleg vatbaar. Bij andere gedragingen kunnen vloeiende overgangen bestaan tussen wat wel en niet als seksueel getypeerd kan worden. Als criterium kan daarbij gehanteerd worden, of het welzijn van het kind en zijn lichamelijke en psychische integriteit ondergeschikt wordt gemaakt aan de bevrediging van de seksuele en/of erotische behoeften van de vrijwilliger.

De volgende definitie geeft daarbij duidelijkheid:

elke vorm van seksueel gedrag of seksuele toenadering, in verbale, non-verbale of fysieke zin, opzettelijk of onopzettelijk, die door de persoon die het ondergaat als ongewenst of gedwongen wordt ervaren.

Niemand kan een ander verbieden erotische gevoelens voor kinderen te hebben. Maar dat betekent nog niet dat kinderen betrokken of gebruikt mogen worden om deze gevoelens te bevredigen. Immers, een kind -zeker een jeugdige binnen de stichting- bevindt zich niet in een gelijke positie ten opzichte van een volwassene (binnen de stichting een vrijwilliger). Deze machtsongelijkheid zorgt voor een geringe tot geen enkele keuzevrijheid van het kind/jeugdige.

Als voorbeelden van grensoverschrijdend gedrag kunnen worden genoemd:

- exhibitioneren;
- ongewenste aanraking, bv. betasten van geslachtsorganen;
- masturberen in het bijzijn van kinderen of het kind daartoe dwingen;
- een seksueel/erotisch geladen sfeer scheppen;
- zich tegen een kind aandrukken of andere vormen van aanranding;
- verkrachting;
- oraal-genitaal contact afdwingen.

4. VERBOD BINNEN STICHTING WIJKCENTRUM PANNENSCHUUR

Een vrijwilliger zal zich ervan onthouden met een jeugdige om te gaan op een wijze, die de jeugdige in zijn waardigheid aantast. Seksuele handelingen van welke aard dan ook en intieme relaties met de jeugdige zijn onder **geen** beding geoorloofd. Het is niet toegestaan de jeugdige zodanig aan te raken, dat de jeugdige en/of de vrijwilliger deze aanraking als seksueel of erotisch zal ervaren. Dit alles wordt beschouwd als seksueel misbruik. De vrijwilliger mag de stichtingsactiviteit(en) niet gebruiken voor doeleinden van eigen nut of bevrediging die in strijd zijn met zijn verantwoordelijkheid voor de jeugdige.

Een vrijwilliger mag niet ingaan op seksueel getinte toenaderingspogingen van de jeugdige, ook al verlangt de jeugdige daarnaar of nodigt deze daartoe uit.

5. MELDING – Het eerste gesprek –

Er bestaat voor iedereen binnen de gehele stichting een meldingsplicht voor klachten over of signalen van seksueel misbruik door een vrijwilliger.

Op verschillende manieren en van verschillende zijden kan een incident omtrent seksueel misbruik aan het licht komen. Een melding kan gedaan worden door de jeugdige zelf, door de ouders/verzorgers, door een andere vrijwilliger of door derden. Mogelijkheden om verschillende melders te hebben houdt ook in dat er benaderingsverschillen zijn.

We zetten ze hieronder op een rijtje.

5A. INDIEN SEKSUEEL MISBRUIK PLAATSVOND TUSSEN EEN VRIJWILLIGER EN EEN JEUGDIGE

1. Melding door de jeugdige.

Degene bij wie de jeugdige meldt, mag nooit beloven dat hij het aan niemand anders zal doorvertellen. Degene bij wie de klacht is gemeld, is verplicht dit onmiddellijk te melden bij het bestuur. In overleg met het bestuur moet worden bekeken op welke manier de ouders geïnformeerd zullen worden. In dit gesprek met de ouders dient zorgvuldig te worden nagegaan of de jeugdige en de ouders steun en hulp wensen. Denk hierbij vooral aan professionele hulp, die de verwerking van wat er gebeurd is, op gang kan brengen. Zie hiervoor punt 9.

Door het bestuurslid welk de zaak behandelt, moet zodanig worden gehandeld, dat de jeugdige het gevoel heeft veilig te zijn. Dit zou gestalte kunnen krijgen door ervoor te zorgen dat de betreffende vrijwilliger tijdelijk de toegang tot het wijkcentrum wordt ontzegd (zie punt 6).

Voorkom dat er afspraken ontstaan die ertoe leiden dat juist de jeugdige het wijkcentrum tijdelijk niet bezoekt. Hij heeft immers niets misdaan en moet ook zeker niet dat gevoel krijgen.

2. Melding door de ouder(s)/verzorger(s).

Vindt de melding plaats bij een andere vrijwilliger dan één der bestuursleden, dan moet deze het bestuur daarover direct informeren. Het bestuur (en desgewenst degene bij wie de ouders het eerst hebben gemeld) heeft een gesprek met de ouders. Uitgezocht moet worden over welke informatie de ouders beschikken en waar de melding op gebaseerd is.

Ga met de ouders en zo mogelijk samen met de jeugdige na of zij steun en hulpverlening wensen of nodig hebben. Bekijk goed op welke wijze het bestuur hulpvaardig kan zijn bij het zoeken van hulp, door hen bv. te voorzien van adressen en telefoonnummers van hulpverleningsinstellingen. Zie hiervoor punt 9. Ga na of de ouders (zo mogelijk samen met de jeugdige) over willen gaan tot het doen van aangifte bij de politie. Als dat daadwerkelijk het geval is, probeer dan afspraken te maken over het tijdstip zodat daar binnen de stichting op ingespeeld kan worden. Het is goed om te weten dat het ook mogelijk is om bij de politie aan te kloppen voor advies. Als men de politie daarvoor benadert, maak dan direct aan het begin van het gesprek duidelijk dat men advies wil en nog geen besluit heeft genomen over het doen van aangifte.

3. Melding door een andere vrijwilliger.

Wanneer een vrijwilliger misbruik constateert (of ernstige vermoedens daarvan heeft) door een collega-vrijwilliger, is hij verantwoordelijk om het bestuur hiervan onmiddellijk op de hoogte te brengen.

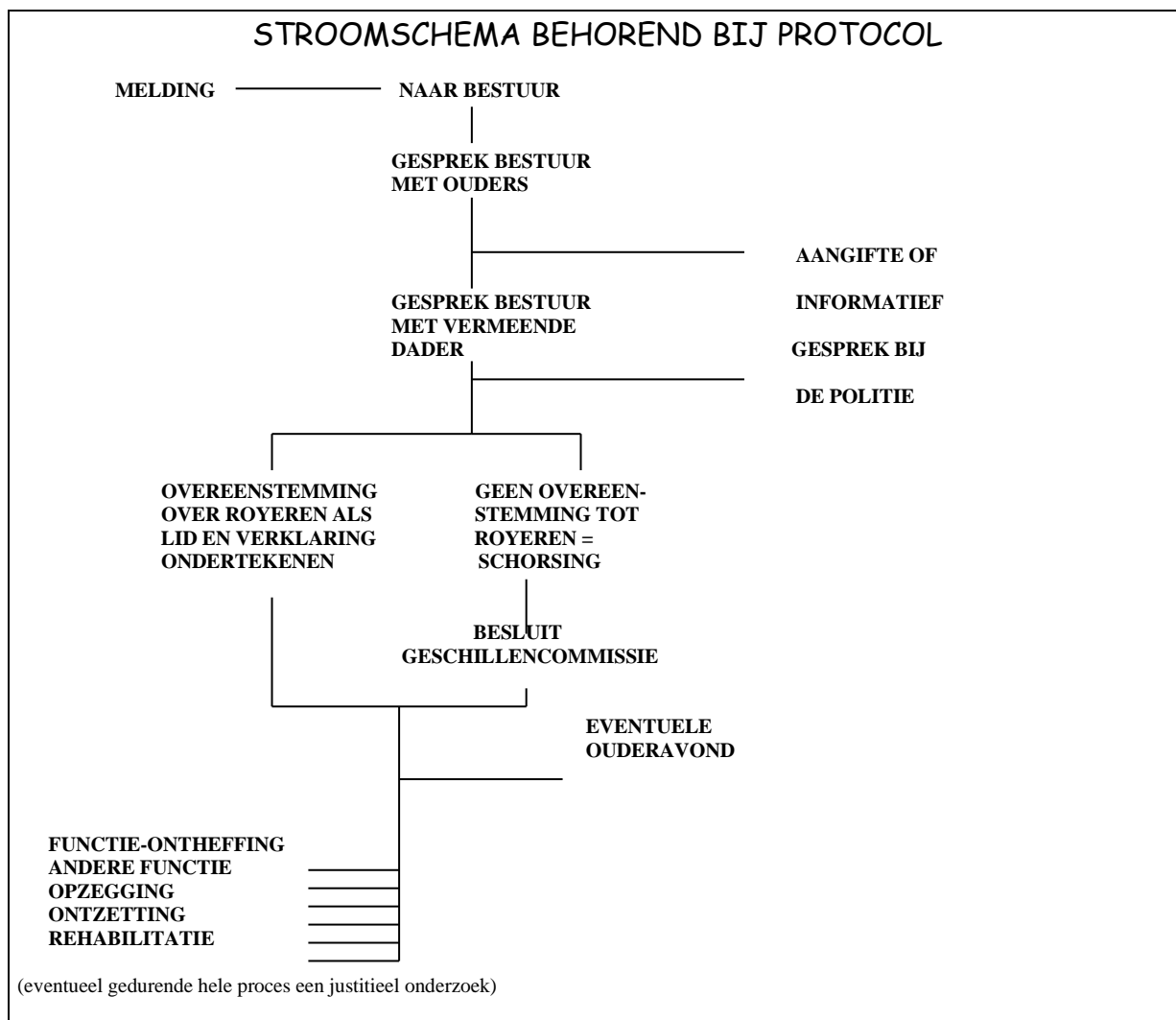
4. Melding door derden.

Informatie uit meldingen² van derden moet zo snel mogelijk aan het bestuur worden doorgegeven. Er moet worden uitgezocht over welke informatie anderen beschikken en waar deze op gebaseerd is.

5B. INDIEN SEKSUEEL MISBRUIK PLAATSVOND DOOR EEN VRIJWILLIGER BUITEN DE STICHTINGSACTIVITEIT(EN)

Wanneer een vrijwilliger deze informatie krijgt, geeft hij die onmiddellijk door aan het bestuur.

² Bij alle meldingen is het noodzakelijk om aan de melder duidelijk te maken hoe je met de verstrekte informatie om zult gaan.

6. MAATREGELEN NA DE MELDING

- A.** Het bestuur is in beginsel degene die het hele proces coördineert. Een lid van het bestuur doet dat echter om zorgvuldighedsredenen nooit alleen, zie hiervoor 6B. Het spreekt voor zich dat wanneer één der bestuursleden degene is waar de verdenkingen naar uitgaan, deze niet degene kan zijn die dit proces coördineert. In dat geval zullen andere bestuursleden de coördinatie doen om ervoor te zorgen dat de kwestie volgens dit protocol wordt afgewikkeld. Het verdient aanbeveling dat het bestuur een logboek bijhoudt, waarin precies beschreven wordt welke stappen wanneer en waarom werden gezet. De ervaring leert dat in zedenkwesties er heel veel in een korte tijd gebeurt. Het is al vaker erg handig gebleken dat men vanuit zo'n logboek informatie kan terughalen en weer in de tijd kan plaatsen. Het bestuur kan altijd met vragen terecht bij de Raad voor de Kinderbescherming.
- B.** Een der bestuursleden informeert, direct na het ontvangen van de melding, de overige leden van het bestuur doch in ieder geval de voorzitter. Het is namelijk nooit raadzaam alleen met zo'n kwestie rond te lopen en de zaak alleen tot een goed einde te willen brengen.
- C.** De bestuursleden voeren een gesprek met de ouders en zo mogelijk ook met de jeugdige. Voor opvang van ouders en jeugdige wordt een beroep gedaan op een gespecialiseerde instelling, als de ouders en/of de jeugdige dit wensen. Wijs ouders op de mogelijkheid om aangifte te doen bij de politie. Willen ouders daartoe overgaan, probeer dan afspraken te maken over het tijdstip zodat

daar binnen de stichting op ingespeeld kan worden. Het is goed om te weten dat het ook mogelijk is om bij de politie aan te kloppen voor advies. Als men de politie daarvoor benadert, maak dan direct aan het begin van het gesprek duidelijk, dat men advies wil en nog geen besluit heeft genomen over het doen van aangifte.

- D.** Het bestuur voert zo spoedig mogelijk een gesprek met degene op wie de melding betrekking heeft. Het bestuur informeert de persoon in kwestie over wat zij heeft gehoord over de melding en vraagt betrokkene hierop te reageren. Wanneer de betrokkene direct toegeeft, spreekt het bestuur door welke stappen zullen worden ondernomen. Er moet duidelijkheid zijn bij de betrokkene over wat hij kan verwachten. Wanneer de betrokkene ontkent iets van doen te hebben met de aard van de melding of wanneer zijn verhaal onduidelijk blijft, probeert het bestuur toch met betrokkene overeenstemming te krijgen over een schorsing. Het bestuur maakt de betrokkene duidelijk dat hij zich –tijdens de procedure– het beste uit de stichting kan terugtrekken. Dit is zowel in het belang van de stichting als de persoon zelf. Indien met betrokkene overeenstemming is bereikt over de schorsing wordt dit schriftelijk vastgelegd en door beide partijen voor akkoord getekend (zie bijlage). Het verdient aanbeveling zo'n ingevulde verklaring al klaar te hebben voordat men het gesprek met betrokkene ingaat, zodat dit eenvoudig direct aan het einde van het gesprek ondertekend kan worden.

Als geen overeenstemming te bereiken is over een schorsing zal betrokken vrijwilliger te horen krijgen dat een (tijdelijk) royement als afdelingslid/vrijwilliger zal worden overwogen. Ook de vermeende 'schuldige' moet gewezen worden op de mogelijkheden om hulp in te roepen van een gespecialiseerde instelling. Of er nu wel of geen overeenstemming is bereikt over de schorsing, in beide gevallen maakt het bestuur een verslag van het gesprek op en laat dit verifiëren of aanvullen door de betrokkenen waarna het wordt ondertekend door de gesprekspartners. Doel hiervan is om inhoudelijk objectieve informatie te verkrijgen en afspraken vast te leggen over te ondernemen stappen.

- E.** Het bestuur informeert de betreffende ouders/verzorgers over de procedure die gevolgd gaat worden. Als het gaat om een leidinggevende vrijwilliger die tijdens afdelingsactiviteiten seksueel misbruik pleegde met een jeugdige, is het altijd aanbevelenswaardig hiervan aangifte te doen bij de politie. Dit kan door ouders en/of de stichting gedaan worden. Bij voorkeur gebeurt dit pas nadat een gesprek plaats vond tussen bestuur en ouders. Op deze manier is het risico van onaangename verrassingen beperkt en is het mogelijk afspraken te maken over het vervolg. De aangifte moet bij voorkeur pas gedaan worden nadat het bestuur een gesprek heeft gevoerd met degene op wie de melding betrekking heeft.

Het is ten eerste af te raden zelf onderzoek te doen, om zo bewijs te vinden over het al dan niet gepleegde feit. Wie dat doet raakt binnen de kortste keren verstrikt in belangen van ouders, de jeugdige, de mogelijke dader, de overige vrijwilligers, de belangen van de stichting en ga zo maar verder. Verder zijn de meeste vrijwilligers niet deskundig genoeg om gesprekken hierover op een evenwichtige manier te voeren. Weet dat het mogelijk is om de politie om advies te vragen, zonder direct aangifte te willen doen. Nog een ander punt van belang is m.b.t. de contacten met de betreffende ouders. Zij zullen zich als geen ander benadeeld voelen. Vanuit deze benadeling zullen zij in de meeste gevallen behoefte hebben aan informatie over het verloop van de kwestie. Vergeet daarom niet de ouders te informeren over de hoofdlijnen van het verloop, althans voor wat betreft dat deel van de procedure dat door de stichting zelf wordt afgewikkeld. Val ouders niet lastig met elk detail, maar informeer hen op hoofdzaken en blijf dat doen gedurende het gehele proces. Dat deel van het proces dat door anderen, bv. de politie, wordt afgewikkeld, kan de stichting niet tot haar verantwoordelijkheid rekenen, waardoor de stichting ook geen verantwoordelijkheid kan nemen voor de informatievoorziening van dat deel naar de ouders.

- F.** Als het om een melding gaat van seksueel misbruik door een vrijwilliger dat buiten de stichting plaats had, voert het bestuur een gesprek met de betrokkene. Het verdient dan aanbeveling om met betrokkene overeenstemming te bereiken over een schorsing. Bij een vrijwilliger mag het risico op herhaling, maar dan binnen de afdeling, aannemelijk worden geacht. Daar is niemand mee gediend. Er kan onrust ontstaan onder ouders en jeugdigen, zeker wanneer de kwestie in de media bekend is geraakt. Wees deze onrust dus voor.

Valt er geen overeenstemming met de betrokkene te bereiken, dan maakt het bestuur hem duidelijk dat een (tijdelijk) royement zal worden overwogen. Bij een niet-leidinggevende vrijwilliger moet de afweging worden gemaakt, in hoeverre er een kans op herhaling is, maar dan binnen de stichting.

Een inschatting over de onrust die kan ontstaan, moet meewegen in de beslissing. Is dit risico aanvaardbaar en verantwoord, dan kan worden volstaan met een gesprek waarin de betrokkene te horen krijgt dat de zaak opnieuw zal worden bekeken zodra er een gerechtelijke uitspraak is. Is er sprake van enig risico en is het niet verantwoord de persoon in de stichting te handhaven, dan probeert het bestuur overeenstemming te krijgen over een schorsing. Als dat niet lukt, dan krijgt betrokkene te horen dat een (tijdelijk) roeyement zal worden overwogen.

- G.** De leidinggevende vrijwilliger stelt het bestuur altijd voor de betrokkene te schorsen als er geen overeenstemming met hem/haar kan worden bereikt over een op non-actiefstelling. Het verdient aanbeveling het bestuur openheid van zaken te geven. Uit bescherming van de persoon in kwestie worden vaak gegevens achtergehouden. De ervaring leert echter dat dit alleen maar averechts werkt. Er ontstaan talloze versies over wat er zoal gebeurd kan zijn of men wordt onaangenaam verrast door de betrokkene die dan zelf zijn verhaal doet. In dat laatste geval verwijt men vaak de leidinggevende vrijwilliger of het bestuur dat men gegevens heeft achtergehouden. Het resultaat is dat er een krachtenveld van conflicten ontstaat, dat eigenlijk niets meer met de essentie van de zaak van doen heeft. In principe handelt het bestuur de gehele verdere zaak af zoals in dit protocol beschreven staat.
- H.** In het geval een schorsing is gerealiseerd moet overwogen worden of voor de betreffende afdeling een ouderavond belegd moet worden over deze kwestie. Ook hier geldt: geef zoveel mogelijk openheid van zaken over de feiten. Scheidt zoveel mogelijk de feiten van vermoedens/interpretaties. Het is belangrijk tijdens zo'n ouderavond geen onnodige paniek te veroorzaken, maar op een rustige en niet insinuerende manier te vertellen wat de feiten zijn en op welke manier het bestuur heeft gehandeld en waarschijnlijk nog zal gaan handelen. Het is niet verstandig uitvoerig in te gaan op wat er mogelijk anderszins zoal is gebeurd of nog zal gebeuren als daarover niets feitelijks of zinnigs te zeggen valt. Dit is alleen maar speculeren. Het leidt tot onnodige onrust.
- I.** Hoe meer overeenstemming met alle partijen te bereiken valt over de te bewandelen weg, hoe kleiner de kans is dat het onderwerp op een verkeerde manier in de publiciteit komt. De media komen veelal pas in beeld als een van de partijen zich benadeeld voelt en zijn verhaal gaat doen. Dit bereiken van overeenstemming kent natuurlijk zijn grenzen. Het belang van het jeugdlid en de stichting blijft natuurlijk altijd voorop staan. Spreek vooraf goed af, wie de woordvoerder zal zijn als de pers zich meldt. Ook hier geldt: geef alleen de feiten en loop nooit op de zaak vooruit. Maak vooral duidelijk welke maatregelen genomen zijn en dat je de kwestie serieus neemt. Doe in geen geval uitspraken over wie schuld heeft, zolang dat door anderen (Justitie) niet is vastgesteld. Dit moet overigens ook niet gebeuren als de betrokken persoon bekend heeft. Het is belangrijk ook dan discreet te blijven.

7. BESLUITVORMING.

7.1. De volgende stappen moeten gezet worden als (door Justitie) is bewezen dat een leidinggevende vrijwilliger binnen de stichting een delict heeft gepleegd.

Het Bestuur zal betrokkene ontzetten (er is immers sprake van aan te tonen verwijtbaar gedrag) uit het lidmaatschap van een afdeling of als vrijwilliger. Deze ontzetting vindt plaats op grond van een onredelijke benadeling van de stichting.

7.2. Als (door Justitie) niet bewezen is dat een leidinggevende vrijwilliger binnen de stichting een delict pleegde, moeten de volgende maatregelen worden genomen.

- A. Dit is een lastige situatie. Wanneer justitieel onderzoek niet heeft aangetoond dat betrokkene schuldig is, is hij dus onschuldig. Wanneer dit erg duidelijk is en daarvoor bewijs aanwezig is, moet hij gerehabiliteerd worden. De schorsing of ontzetting moet worden opgeheven en de persoon in kwestie wordt in ere hersteld.
- B. Als er talloze vragen onbeantwoord blijven en er twijfels blijven bestaan, maar er juridisch geen schuld is aan te tonen, heeft men te doen met een lastige afweging. In deze kwesties zal het bestuur naar bevind van zaken dienen te handelen. Het is niet eenvoudig om aan te geven hoe een werkgroep na zo'n gebeurtenis verder moet. Dat is natuurlijk sterk afhankelijk van de mate van onrust die is ontstaan. Ook zullen de verhoudingen in de werkgroep schade opgelopen hebben. Dat alles is bepalend voor de manier waarop er verder gehandeld kan worden.
1. Valt er met betrokkene goed over de kwestie te praten en is e.e.a. in goede harmonie verlopen, dan kan besloten worden tot handhaven van de positie van deze leidinggevende. Er kan in overleg worden gekozen voor een 'veilige' oplossing, door verandering van functie of functieonthefing. Ook kan men in overleg kiezen om ieder zijns weegs te gaan. De betrokkene verlaat dan dus de werkgroep vrijwillig.
 2. Als de kwestie binnen de groep veel onrust heeft teweeggebracht en die onrust nog steeds in meer of mindere mate bestaat, zal het bestuur contact opnemen met deskundigen terzake. Deze deskundige krijgt het mandaat om de situatie te beoordelen en te adviseren tot opzegging:
 - a. als de betrokkene zich in een zodanige situatie begeeft dat er geen werkbare verhouding meer mogelijk is binnen de stichting;
 - b. als de betrokkene in een onwerkbare situatie terechtgekomen is omdat het risico is vergroot;
 - c. als het belang van de (potentiële) schade aan de stichting niet in verhouding staat tot het belang van betrokkene bij een 'plezierige vrijetijdsbesteding'.

7.3. Hieronder staat beschreven hoe gehandeld moet worden als (door Justitie) bewezen is dat een leidinggevende vrijwilliger buiten de stichting een delict gepleegd heeft.

Ondanks het feit dat het delict zich buiten de stichting afspeelde, heeft de stichting wel direct met betrokkene te maken. Het is immers aannemelijk dat de kans op herhaling binnen de stichting even groot is als daarbuiten. In deze situatie is opzegging van het lidmaatschap van de stichting op zijn plaats. Ontzetting uit het lidmaatschap is niet mogelijk omdat hij de stichting geen directe schade heeft toegebracht.

7.4. Is (door Justitie) niet bewezen dat een leidinggevende vrijwilliger buiten de stichting een delict heeft gepleegd, dan geldt hiervoor hetzelfde als hierboven al beschreven is onder punt 7.2.

8. HULP EN ONDERSTEUNING.

De volgende instellingen/instanties kunnen de stichting ten dienste zijn:

- Bureau Slachtofferhulp Midden-Brabant te Tilburg, tel. 0900-0101;
- Farent maatschappelijk Werk te Oisterwijk, tel. 088-0237500;
- GGZ Midden-Brabant te Tilburg, tel. 088-0161616;
- Raad voor de Kinderbescherming te Tilburg, tel. 013-5491549.

BIJLAGE

VERKLARING NON-ACTIEFSTELLING

Ondergetekende, (naam) _____ verklaart hierbij in te stemmen met het voorstel van de Stichting Wijkcentrum Pannenschuur in de persoon van (namen) _____ en _____ betreffende een op non-actiefstelling van zijn/haar functie(s) binnen de stichting.

Ondergetekende zegt derhalve toe m.i.v. heden al zijn/haar functies binnen de stichting te zullen neerleggen tot het moment waarop een (evt. justitieel) onderzoek is afgerond of, in voorkomend geval, de rechtbank een uitspraak heeft gedaan. Hij/zij zal vanaf het moment van ondertekening het wijkcentrum niet meer bezoeken en direct noch indirect contact hebben met jeugdigen van afdelingen binnen de stichting.

Ondergetekende heeft kennis genomen van het feit, dat wanneer hij/zij de afspraken voortvloeiende uit deze overeenkomst schendt, de stichtingdirect over zal gaan tot een procedure betreffende een schorsing c.q. opzegging van het lidmaatschap van de afdeling of als vrijwilliger.

Aldus overeengekomen d.d:

Plaats:

Handtekening:

Handtekeningen en namen van de betrokkenen namens de stichting: